

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 136/2023
01.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Изета Ајдановића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Изета Ајдановића, адвоката Есада Дуљевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 33/22 од 21.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 745/22 од 12.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Изета Ајдановића, адвоката Есада Дуљевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 33/22 од 21.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 745/22 од 12.12.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр. 33/22 од 21.09.2022. године, окривљени Изет Ајдановић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3 године и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 01.04.2022. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, а не дуже док не истекне време трајања изречене казне.

Наведеном пресудом окривљени Изет Ајдановић обавезан је да суду на име судског пашала плати износ од 10.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 11.282,42 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности

пресуде под претњом принудног извршења и одлучено је да ће се о трошковима на име награде за браниоца – адвоката Есада Дуљевића донети посебно решење када бранилац достави трошковник суду.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 745/22 од 12.12.2022. године, у ставу првом, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Изета Ајдановића, укинута је пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 33/22 од 21.09.2022. године само у погледу кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и, у том делу, предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је у ставу другом, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару преиначена пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 33/22 од 21.09.2022. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног Изета Ајдановића, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 4 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 01.04.2022. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања изречене казне, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 33/22 од 21.09.2022. године, потврђена у односу на кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ.

Против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К бр. 33/22 од 21.09.2022. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 745/22 од 12.12.2022. године у ставу другом изреке, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Изета Ајдановића, адвокат Есад Дуљевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде у односу на кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ преиначе и окривљеном изреке блажа казна или да се у односу на то дело побијане пресуде укину и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да се пресуда заснива на записнику службе судске полиције SRJ/RGB/2013/27713 од 08.10.2013. године о саслушању саизвршиоца АА, записнику исте полиције SRJ/RGB/2013/27713-105/WGUY од 09.10.2013. године о саслушању саизвршиоца ББ, записнику исте полиције SRJ/RGB/2013-127-GLPA од 10.10.2013. године о саслушању

саизвршиоца ВВ, која саслушања су обављена без присуства браниоца, због чега се побијане пресуде не могу заснивати на тим доказима.

Из списка предмета произилази да су саизвршиоци окривљеног Изета Ајдановића, АА, ББ и ВВ правноснажно оглашени кривим за исти кривичноправни догађај и осуђени на казне затвора, пресудом Окружног суда са седиштем у Граду Луксембургу LCRI23/15 од 18.05.2015. године која је преиначена пресудом Апелационог суда Великог војводства Луксембурга бр. 8/16 од 23.03.2016. године.

Из списка предмета произилази да су АА, ББ и ВВ саслушани од стране истражног судије Окружног суда у Луксембургу (записници о саслушању окривљених АА и ББ бр. 6972/13/CD од 09.10.2013. године и 01.04.2014. године и записник о саслушању окривљеног ВВ бр. 6972/13/ CD од 11.10.2013. године и од 02.04.2014. године), да су ови саокривљени своје исказе дали у присуству бранилаца, те да су у битном поновили одбране које су дали пред органима полиције, као и да је првостепена пресуда заснована на тим исказима.

По налажењу Врховног касационог суда побијане пресуде заснивају се на доказима који су изведени у складу са законом, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Изета Ајдановића којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Изета Ајдановића у захтеву наводи да су пресудама правосудних органа Великог војводства Луксембург саопштужени у овом кривичном поступку оглашени кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 471. Кривичног закона Великог војводства Луксембург за које су и били оптужени, па како је наведено кривично дело прописано и нашим законом, правилном применом Кривичног закона окривљеног Изета Ајдановића је требало осудити за то кривично дело, што није учињено, па је побијаним пресудама на тај начин учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 206. став 1. КЗ прописано је да ко употребом силе против неког лица или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело одузме туђу покретну ствар у намери да његовим присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист, казниће се затвором од 2 до 10 година, а ставом 2. истог члана прописано је да ако је дело из става 1. овог члана учињено од стране групе, или је неком лицу са умишљајем нанашена тешка телесна повреда или ако вредност одузетих ствари прелази износ од 1.500.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од 3 до 15 година.

Из изреке првостепене пресуде којом је окривљени Изет Ајдановић оглашен кривим произилази да је у време и на месту ближе описано у тој изреци, по претходном договору са саизвршиоцима ББ, ВВ и АА, окривљени Изет Ајдановић употребом силе и претње да ће непосредно напасти на живот и тело оштећених, одузео туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави противправну имовинску корист чија вредност прелази 1.500.000,00 динара, којом приликом је неовлашћено носио ватрено оружје, тако што су сва четворица окружила оштећене, и савладала њихов отпор и то стављајући руку преко уста ГГ а ДД лисицама везали руке у ком тренутку је окривљени Изет Ајдановић преузео пиштољ од АА и упутио претњу

оштећеном на немачком језику: „Отвори врата, дај нам новац, тако се теби и твојој породици неће ништа десити“, што је оштећени и учинио... након чега је и поновио претњу... након чега је оштећени, у пратњи између осталих и окривљеног Изета Ајдановића отишао до сефа који је отворио и окривљеном Изету Ајдановићу предао садржај истог, за које време су остали учесници чували оштећену и двоје малолетне деце које су прекрили ћебетом ради лакшег надзора... након чега је Изет Ајдановић са саизвршиоцима из куће одузео и друге предмете за које су сматрали да имају материјалну вредност... након чега су сви оштећени приморани заједно са троје малолетне деце да сиђу у приземље где су везали лисицама ДД за справу за вежбање... након чега је окривљени Изет Ајдановић наредио оштећенима да остану мирни, додајући да ће бити под надзором, након чега су саизвршиоци један по један напуштали кућу и удаљивали се са лица места... и којом приликом је вредност укупно одузетих ствари око 18.032 евра, што је 2.010.876,77 динара у динарској противвредности на дан формирања средњег курса за датум 06.03.2013. године.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени Изет Ајдановић, у саставу групе, заједно са саокривљеним ББ, ВВ и АА, употребио силу против оштећених и упутио претње да ће непосредно напасти на живот и тело оштећених, при чему је одузео туђе покретне ствари у износу који прелази 1.500.000,00 динара у намери да њиховим присвајањем себи и другима прибави противправну имовинску корист, па се у радњама овог окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је побијаним пресудама оглашен кривим.

Из наведених разлога, без значаја је за које кривично дело су саокривљени осуђени од стране правосудних органа Великог војводства Луксембурга, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Изета Ајдановића којима се указује да је побијаним пресудама, на наведени начин учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева истиче и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводећи да је првостепени суд као отежавајућу околност ценио и понашање окривљеног после извршеног кривичног дела, да је напустио државу Луксембург како би избегао кривично гоњење, а и да је после извршења овог кривичног дела више пута осуђиван, указујући на склоност окривљеног ка вршењу кривичних дела, што је у супротности са чланом 54. став 1. КЗ, који прописује да се казна одмерава узимајући у обзир олакшавајуће и отежавајуће околности, а нарочито ранији живот учиниоца. Према наводима захтева, околност да је окривљени након предметног кривичног дела извршио друга кривична дела не може се узети као отежавајућа, нарочито из разлога што окривљеном није била одобрена виза за дужи боравак па његово напуштање Луксембурга не представља бежање окривљеног.

По налажењу Врховног касационог суда изнетим наводима се указује на повреду закона из члана 441. тачка 1) ЗКП, која не преставља законски разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца због повреде закона, па је поднети захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у делу у коме је одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић